

"גהמת השנת!"

בזה הרבה מאוד עבודה, והשיג גם, לפי דבריו, תוצאות משכיעות רצון.
 "יש לי הוכחות בצורת צילומים", הוא מספר, "על היחסים בין דוברת-העירייה לי שער לבין ראש-העיר. חוץ מזה יש לי מכתבים מאשת ראש-העיר לחברתה, ובמכתבים ישנן הוכחות בדקות על הרומן בין בעלה לאהובתו. יש לי הוכחה ששוטר עצר אותם יחד במכונית ראש-העיר, בלילה, בי אור-יהודה."
 הוא בהחלט מוכן להציג את כל ההוכחות

היא התרגוה וטענה שלא נאה לי לדבר איתה.
 "ביקשתי סליחה משכטר והתפנית אליה. היא סיפרה לי את מה שסיפרה, ואני הבנתי שצריך לספל בעניין שלה. פניתי עם זה ל" משה גרסטל, חבר מוזכרות מפא"י בעיר, וחברו של קובה, סיפרתי לו, בנוכחות ראש העיר, את כל מה שאשתו סיפרה לי." השמועות אומרות, שהיא סיפרה לו על המכות שקיבלה מבעלה. כך, לפחות, הופץ אחר-כך בעיר. ראש-העיר עצמו פנה לעורך

עוקב אחרי ואחרי אשתי, ופעם אפילו תפסתי אותו בחדר המדרגות, וכמעט שהכיתי אותו. אני חושב שהוא נשכר עליידי רפ"י, כי רפ"י קיבלה חוקן רציני בגבעתיים. הם היו צריכים לשבת בקואליציה — ולא הגיעו לזה.

"אשתי הגיעה לכל מה שהיא הגיעה עם שכל, ולא עם מין. ואילו היא היתה גינ" גיית, זקנה ומכוערת, לא היו מערבים אורי תה בזה.

"אבל כנראה שלא רק אותנו משגעים ולא רק לנו ממררים את החיים. עושים את זה גם לאשתו של ראש-העיר. לפני איזה חודש הלכנו, אשתי ואני, לאיזה מסיבה אצל ח" רים, ופתאום היא התפרצה לשם, האשה של ראש העיר, עם שיער פרוץ, ושאלה את כולם, איפה בעלה. מובן שהוא לא היה שם.

"אחרי שהיא הלכה, כולם התחילו להתחשש ולרכל. נראה שמישהו סיפר לה שבעלה נמצא עם אשתי. אבל אשתי היתה איתו!
 גם כשנסעתי ביוניוילי השנה לחו"ל, עשו

הזכירה

שנים בערך, עליידי המועצה לביקורת של מפא"י.

לפי המיסמכים הללו הגיש או קובה בק" שה לקבלת מכונית אופל. ישעיהו שולמן, מנהל כוח-אדם בנמל יפו, שעכשיו הוא מנהל כוח-אדם בנמל אשדוד, הטיל וטר על ה" בקשה, בטענה שקובה הוא אדם צעיר, ויכול ללכת ברגל.

בתגובה לכך קיבל מקובה מכתב חריף, ובמכתב היה כתוב:

"הנני להודיעך כי החלטתי לגלות את כל ישותך בפני המזכירות והסיעה גם יחד, וי מאחר ונכנסת לתחום הפרטי האישי שלי, אגולל הפעם את כל ישותך המוסרית, בי שלושה מישורים: 1. בשטח עבודת הנמל; 2. בתחום חייך הפרטיים (וזאת לאחר ש" פגעת בכלל "ביתי הוא מבצרי"); 3. בתחום פעילותך במפלגה. הוכחות אלה יתרו את מעמדך בכל מקום."

★ ★ ★

נזיפה מוועדת הביקורת

ישעיהו שולמן העביר את מכתב האיום הזה למוסד הביקורת של מפא"י, שהחליט לגנות את קובה קרייזמן גינוי חריף.

יש גם סיפור על מכתב ששלח איש רפ"י, המהנדס שלום קדמון, לשעבר סגן-ראש העיר גבעתיים, במכתב מתואר איך, בכנס השני של ועידת מפא"י התשיעית, שבהרה חברים למרכז, התנגד קדמון לבחירתו של קובה קרייזמן, ובגלל זה קובה לא נבחר. קדמון הביא או עדים שהעידו כי קובה אמר אודותיו, לחבר-מועצה אחר: "אני אהי רוג אותו!"

אלא שלקרייזמן נותרו בכל זאת חסידים רבים בעיר, ובמפלגתו. כאשר נתבקש דובר מפא"י, אביטל מוסינזון, להגיב על השערוריה בגבעתיים, השיב בשלווה: "אני מניח, שראש עיריית גבעתיים יתגבר על המסע ה" נערך נגדו, משום שאפילו בפוליטיקה יש גבול למידת כשרותם של האמצעים להשגת המטרה. ובדרך כלל, עוד מאז ימי התני"ך — כורה שחת, בה יפול."

הבעל של המזכירה, יוסף אנגלני דר, נהג דן הבוסח לחלו" טין באשתו, משוכנע שהכל שקר מוחלט.

הבעל

הזכיראים — אבל רק אם יקבל אישור מ" הממונים עליי."

★ ★ ★

בגלל פופולריות אישית

שאלה היא מי הם הממונים עליי? אין ספק שאין זו אשת ראש-העיר. ראשית, משום שלא יתכן כי לאשת ראש- העיר יש די כסף, כדי לבנון על משכורת של בלש פרטי, בתוספת כל ההוצאות, בי משך שבעה חודשים תמימים. שנית, משום שאין זה מתקבל על הדעת שאשת ראש- העיר תיתן לבלש שלה, בתור הוכחה, מכ תכים אישיים, שהיא עצמה כתבה לידידה שלה.

לראש-העיר יש הרבה אויבים. יש לו בי גבעתיים מפלגה שלמה, רפ"י, המתחרה בו. אבל חוץ מאויבים יש לו גם ידיים, שגם מהם די קשה להיזהר.

ידידיו הם אנשי מפלגתו. הוא עצמו ידוע כאדם אינטליגנטי מאד, משכיל, בעל אישיות חזקה, שנבחר לא בגלל עסקנות וקשרים מפלגתיים, אלא בגלל פופולריות אישית. ידוע גם, שבגבעתיים קיבל המערך הרבה יותר קולות לעירייה מאשר לכנסת, וכל זה יכול לעורר נגדו את זעמם וקיאנתם של מתחריו.

★ ★ ★

הוא איים לגלות

חד עם הפלישה לתוך חיו הפרטיים של האיש, פתחו הייריבים במסע נגד קרייזמן כראש-עיר. עיתון גבעתיים פירסם את כל הרכילות, ונוסף לזה גם מיסמכים, לפיהם גונה קובה קרייזמן, לפני שלושי-חצי

חבר המועצה מטעם חרות, לשעבר, מיכאל בן-משה, שעומד לפרסם את גילוייו בקרוב.

המגלה

ידיעות אחרונות, התלונן בפניו על הכתב, המתערב בחיו הפרטיים.

בעיר גדולה כמו תל-אביב היה העניין נגמר פחות או יותר, בנקודה זו. לכל ה" יותר היו שומעים עליו ידידי הקרובים של ראש העיר, והחוג המיידי הסובב אותו. ואומנם, ידועים מיקרים של ערים גדולות, בהן הופצו שמועות מסוג זה או אחר, על העומדים בראש ערים אלה. אולם סיפורים אלה — שכמה מהם פיקטניים ביותר — נישארו נחלתם של עיתונאים בודדים וקר" בי המשפחה.

גבעתיים אינה תל-אביב, גם לא חיפה. כמעט כל-אחד מכיר את כל-אחד. בודאי מכירים כולם את ראש העיר. ברגע ש" מתחילה שמועה להתגלגל — וביחוד שמר עה על רקע רומנטי — אין גבול מספרי לקליטתה. היא פשוט עושה סיבוב שלם בעיר, עד כי לא נותר כמעט איש שלא שמע אותה והעביר אותה הלאה. כך הפכה פרשת השמועות על קובה קרייזמן ומוזכרותו, עניין הכלל, ולא של קומץ מקורבים.

★ ★ ★

מכתבים מאשת ראש-העיר

לא ברור עדיין, מי דאג לגלגל את ה" סיפור הזה הלאה, לנפחו למימדים של שערורייה רבתי. דבר אחד ברור: השימוש הפסול בעניין אישי מובהק מכון ליעד פר ליטי מוגדר מאד: חיסולו הציבורי של ראש-העיר.

מי שעומד מאחורי מסע זה שכר בלש פרטי, בשם גיורא סימובסקי, תושב גבע- תיים. הבלש עקב אחרי ראש-העיר והמוזכר" רה במשך שבעה חודשים תמימים, השקיע

האשה

לי את המוות. ארבעה ימים לפני הנסיעה קיבלתי מכתבים מלאים רכילות. וכשחזרתי, לא פסקו להגיד שחזרתי בגלל השמועות על אשתי. למרות שנסעתי עם דרכון-קיבוץ, שאני בעצמי חתמתי עליו."

★ ★ ★

צריך לטפל בעניין שדה

ל העניין התחיל ביום בהיר אחד, לפני חודש וחצי בערך. כתב ידיעות אחרונות לגוש דן, אברהם ארגון, עמד לו לתומי ליד קולנוע נונה בגבעתיים, ושוחח עם מזכיר ההסתדרות של העיר, משה שכטר.

לפתע ניגשה אליו אשת ראש-העיר, ריעות קרייזמן, ביקשה לשוחח איתו. "אמרת לה", הוא סיפר לאחר מכן, "שאני עסוק. אבל